

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Evy Lukotkové a Mgr. Petra Sebka v právní věci žalobce: **VISION Rudoltice, s. r. o.**, se sídlem Rudoltice 95, zastoupeného Rudolfem Skoupým, advokátem se sídlem Soudní 1, Svitavy, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. 11. 2008, č. j. R090/2008/02-22074/2008/310-Hr,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žalovanému **s e n á h r a d a n á k l a d ů ř í z e n í n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá žalobou rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. 11. 2008, č. j. R090/2008/02-22074/2008/310-Hr, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydané v prvním stupni správního řízení dne 17. 3. 2008, č. j. S111/2007/VZ-11729/2008/540/MČ, a zamítnut proti němu podaný rozklad.

I. Podstata věci

Žalovaný rozhodl, že se žalobce jako zadavatel veřejné zakázky „Obytná zóna Zámeček – Rudoltice, výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury, obec

Rudoltice, Pardubický kraj“ dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a sice tím, že uzavřel smlouvy o dílo č. j. SRV 019/2007 ze dne 15. 7. 2004, č. j. SR 89/002/2005 ze dne 20. 1. 2005, č. j. SR 89/004/2005 ze dne 27. 1. 2005, č. j. SRV 007/2005 ze dne 30. 3. 2005, č. j. SRV 009/2005 ze dne 30. 3. 2005, č. j. SRV 034/2005 ze dne 30. 6. 2005, č. j. SRV 029/2005 ze dne 1. 7. 2005, č. j. SRV 030/2005 ze dne 28. 7. 2005, č. j. SRV 049/2005 ze dne 8. 9. 2005, č. j. SRV 028/2005 ze dne 18. 8. 2005, č. j. SRV 036/2005 ze dne 8. 9. 2005, č. j. SRV 042/2005 ze dne 20. 9. 2005, č. j. 841/RD/108/2005 ze dne 13. 10. 2005 a č. j. SRV 046/2005 ze dne 13. 10. 2005, aniž by splnil povinnost stanovenou v § 25 odst. 1 ZVZ a zmíněnou veřejnou zakázku zadal v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 25 odst. 2 ZVZ. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 80 000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000,- Kč.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce ve své žalobě namítá, že nevystupoval jako zadavatel veřejné zakázky. Napadené rozhodnutí podle něho nebere v úvahu skutečnost, že veřejná zakázka byla ~~zadána obcí Rudoltice, která na ni uzavřela smlouvu o dílo s příspěvkovou organizací Stavby Rudoltice~~ podle § 1 odst. 2 písm. d) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále též „předchozí ZVZ“), a následně dodatky k této smlouvě podle § 4 odst. 1 písm. k) ZVZ. Příspěvková organizace Stavby Rudoltice byla zřízena obcí Rudoltice za účelem výstavby (jejím předmětem činnosti bylo mj. provádění staveb a jejich změn). Žalobce pak dílo vrámci subdodávky prováděl pro příspěvkovou organizaci. Podle žalobce přitom nelze znovu zadat tutéž veřejnou zakázku, která již byla zadána. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že zmíněné výjimky jsou určeny pouze pro případy, kdy veřejný zadavatel realizuje veřejnou zakázku prostřednictvím své příspěvkové organizace jako koncového zadavatele. Na danou veřejnou zakázku tedy výjimka dopadá a bylo by zcela nesmyslné, aby byla z režimu ZVZ vyňata a následně do něho znovu včleněna. Žalobce tak má za to, že pokud byla veřejná zakázka z režimu ZVZ vyňata, nemusela příspěvková organizace ale ani žalobce při uzavírání smluv o dílo podle ZVZ postupovat.

Žalobce má bez ohledu na shora uvedené také za to, že není veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 1 písm. a) bod 4 ZVZ, neboť nebyl zřízen zákonem (nýbrž vznikl na základě zákona), navíc nebyl založen za účelem uspokojování veřejných potřeb. Byl založen jako standardní obchodní společnost. Otázka, zda byla právnická osoba zřízena za účelem uspokojování veřejných potřeb, nemůže být posuzována až po zřízení podle faktické činnosti této osoby (jak učinil žalovaný), nýbrž tento účel musí být deklarován již při zřízení právnické osoby.

Žalobce tedy navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Na svém stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

Žalovaný ve svém vyjádření setrvává na závěrech, které prezentoval již v napadeném rozhodnutí. Na toto rozhodnutí odkazuje a zdůrazňuje, že žalobcem zmíněné výjimky na danou situaci nedopadají. Podle žalovaného jakýkoli subjekt, který naplňuje definici veřejného zadavatele, je povinen vždy při výdeji veřejných financí zajistit dodržení postupu podle ZVZ. Žalobce splňuje podmínky stanovené pro veřejného zadavatele a podle ZVZ tak měl postupovat. Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout; na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Podstatné skutečnosti

Z obsahu spisu soud zjistil, že žalobce je společností s ručením omezeným, v níž má podíl ve výši 100% obec Rudoltice. Mezi předmět činnosti žalobce patří mj. provádění staveb, včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování.

Z úřední činnosti je soudu známo, že obec Rudoltice zadala na základě výjimky zakotvené v § 1 odst. 2 písm. d) předchozího ZVZ veřejnou zakázku „Obytná zóna Zámeček Rudoltice – výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury“ mimo kontrakční proceduru předepsanou předchozím ZVZ příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice, která byla zřízena obcí Rudoltice.

Příspěvková organizace Stavby Rudoltice, uzavřela následně se žalobcem smlouvy o dílo na provedení stavebních prací na akci „Obytná zóna Zámeček Rudoltice – výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury“, aniž by proběhlo zadávací řízení.

Následně uzavřel žalobce s dalšími subjekty smlouvy o dílo, jejímiž předměty bylo provedení dílčích stavebních prací na stavbě „Obytná zóna Zámeček Rudoltice – výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury“. Zadávací řízení podle ZVZ při kontraktaci těchto smluv také neproběhlo.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jak byly žalobcem uplatněny (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a shledal, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

Mezi žalobcem a žalovaným je v podstatě sporná jedna právní otázka, a to zda žalobce byl v daném případě veřejným zadavatelem a měl při uzavírání smluv o dílo s dalšími subjekty postupovat podle ZVZ či nikoli.

Žalobce předně namítá, že daná veřejná zakázka byla z režimu ZVZ vyňata, a to na základě výjimek zakotvených v § 1 odst. 2 písm. d) předchozího ZVZ, a § 4 odst. 1 písm. k) ZVZ, neboť její plnění bylo zadáno obcí Rudoltice příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice, která ji pak dále zadala žalobci. S touto námitkou se však zdejší soud neztotožňuje.

Pokud jde o výjimku zakotvenou v § 1 odst. 2 písm. d) předchozího ZVZ, podle níž se tento zákon nevztahuje na plnění veřejné zakázky, které poskytuje v celém rozsahu právnická osoba zřízená za tím účelem zadávajícím územním samosprávným celkem, tak k ní se zdejší soud vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 62 Ca 32/2008, který se týká téže veřejné zakázky a je stranám sporu znám. V tomto rozsudku soud dospěl k závěru, že jestliže v dané věci chtěla obec Rudoltice využít výjimky zakotvené v § 1 odst. 2 písm. d) předchozího ZVZ, mohla zakázku zadat buď příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice nebo přímo žalobci. K tomu, aby mohla být výjimka uplatněna, však bylo nezbytné, aby plnění, které je veřejnou zakázkou, poskytla právě ta právnická osoba zřízená obcí, které byla zakázka zadána, a to v celém rozsahu, tj. aniž by ji dále zadávala formou subdodávek jiným subjektům. Tak tomu ovšem v daném případě nebylo, neboť obec Rudoltice zadala zakázku příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice, tedy subjektu, který byl rovněž zadavatelem. Příspěvková organizace pak zakázku zadala žalobci, který na plnění této zakázky uzavřel smlouvy o dílo s dalšími subjekty. Ani žalobce tedy veřejnou zakázku neplnil sám (tedy „v celém rozsahu“). Podmínky pro vynětí dané veřejné zakázky z režimu předchozího ZVZ tak naplněny nebyly.

Ke shodnému závěru pak dospěl soud i ve vztahu k výjimce zakotvené v § 4 odst. 1 písm. k) ZVZ, podle níž se ZVZ nevztahoval na zadávání zakázek, jestliže předmět zakázky byl mj. předmětem činnosti příspěvkové organizace, kterou založila nebo zřídila v souladu se zákonem obec. Ve svém rozsudku ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. 62 Ca 29/2008, který je rovněž stranám sporu znám, soud dovedl, že veřejná zakázka zadávaná příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice požívá benefícia podávaného z § 4 odst. 1 písm. k) ZVZ, a proto obec Rudoltice mohla zadat veřejnou zakázku jí zřízené příspěvkové organizaci, mimo kontrakční proceduru předepsanou ZVZ. Aby však bylo přípustné veřejnou zakázku skutečně realizovat mimo proceduru podávanou ze ZVZ na základě uvedené výjimky, musela by plnění, které představuje veřejnou zakázku, realizovat příspěvková organizace výlučně sama. Taková konstrukce je smyslem výjimky vyplývající z § 4 odst. 1 písm. k) ZVZ. Pokud však příspěvková organizace, která může shora uvedeného benefícia požívat, ve skutečnosti předmět veřejné zakázky nerealizovala, nýbrž zadávala jej k plnění konkrétním dodavatelům a coby proti plnění využívala veřejných prostředků (stala se fakticky toliko prostředníkem mezi původním zadavatelem a skutečnými dodavateli), musela veřejnou zakázku zadávat v rámci procedury podávané ze ZVZ, neboť ona sama je veřejným zadavatelem (§ 2 odst. 1 písm. a/ bod 3. ZVZ) a žádné vyjmutí z povinného postupu podle ZVZ tak na danou veřejnou zakázku nedopadá.

Soud se tedy neztotožnil se žalobcem v tom, že by předmětná veřejná zakázka byla na základě shora popsaných výjimek vyňata z režimu předchozího ZVZ ani ZVZ.

Žalobce však dále namítá, že není veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 1 písm. a) bod 4 ZVZ, neboť nebyl zřízen zákonem ani za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu.

Podle citovaného ustanovení je veřejným zadavatelem, který je povinen postupovat podle ZVZ, mj. jiná právnická osoba, pokud byla zřízena zákonem nebo na základě zákona za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a je financována převážně veřejnými zadavateli, nebo je veřejnými zadavateli řízena nebo veřejní zadavatelé jmenují více než polovinu členů v jejím správním, řídicím nebo kontrolním orgánu.

Pro konstatování závěru, že žalobce veřejným zadavatelem podle ZVZ je, musí být splněno kumulativně několik podmínek. První podmínkou je, že jde o osobu právnickou. Druhou podmínkou je, že tato právnická osoba byla zřízena zákonem nebo na základě zákona. Třetí podmínkou pak je, že účelem jejího zřízení je uspokojování potřeb veřejného zájmu. Čtvrtou podmínkou je skutečnost, že tato právnická osoba je financována převážně veřejnými zadavateli, nebo alternativně že tato právnická osoba je veřejnými zadavateli řízena nebo veřejní zadavatelé jmenují více než polovinu členů v jejím správním, řídicím nebo kontrolním orgánu.

Pokud jde o podmínku první a čtvrtou, tak o jejich splnění není mezi žalobcem a žalovaným sporu. Soud, který je vázán žalobními body, se tedy těmito otázkami nezabýval.

Podmínku druhou pak soud shledal naplněnou. Podle názoru soudu je totiž žalobce právnickou osobou zřízenou na základě zákona, jak požaduje ZVZ, a to přesto, že se jedná o obchodní společnost založenou podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Český právní řád obecně totiž pro rozlišování významu „zřízení“ a „založení“ neposkytuje žádnou oporu; zřizují se „institute“ v tradičně chápaném smyslu (např. ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy – srov. zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nebo např. Probační a mediační služba – srov. § 1 odst. 1 zákona č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě, ve znění pozdějších předpisů), zřizují se však též subjekty postavené jinak naroveň subjektům zakládaným ve formě podle obchodního zákoníku (např. veřejné vysoké školy postavené jinak naroveň soukromým vysokým školám majícím formu obchodních společností – tu namátkou srov. např. § 1 odst. 1 zákona č. 214/2004 Sb., o zřízení Univerzity obrany, nebo § 1 zákona č. 162/2006 Sb., o zřízení Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích), zřízeny byly též např. České dráhy zákonem č. 9/1993 Sb., o Českých drahách (srov. jeho § 1 odst. 1). „Zřízení“ je tu postaveno naroveň „založení“. Nahodilost použití slov „založení“ a „zřízení“ pak instruktivně dokládá použití těchto slov např. v zákoně č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, kde podle § 1 odst. 1 písm. a) tento zákon upravuje mimo

jiné způsob „zřízení“ akciové společnosti České dráhy, k němuž pak podle § 3 a násl. téhož zákona dochází „založením“ a následným „vznikem“ (tedy způsobem příznačným pro obchodní společnosti podle obchodního zákoníku – srov. § 57 a § 62 obchodního zákoníku). Soud tedy uzavírá, že „založení“ lze stavět naroveň „zřízením“, popř. lze „založení“ považovat za jednu z možností „zřízením“, v obou případech však nelze dovozovat z použití slova „zřízení“ nic jiného, než že se má jednat o založení právní subjektivity konkrétního subjektu jakoukoli (jakkoli formálně pojmenovanou) procedurou.

Tomu, že pojem „založení“ znamená jeden ze způsobů „zřízením“, ostatně nasvědčuje i zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, který lze považovat za obecnou normu, upravující vznik právnických osob. V § 19 totiž hovoří o „zřízením“ právnických osob. Obecně tak lze říci, že se právnické osoby zřizují. Z toho, že obchodní zákoník, jako předpis upravující již jen určité typy právnických osob (obchodní společnosti a družstva), používá pojem „založení“ obchodní společnosti, lze pak dovodit, že „založení“ je jedním ze způsobů „zřízením“. Jestliže tedy byl žalobce založen podle obchodního zákoníku, byl současně zřízen, tak jak má na mysli druhá podmínka.

Pokud pak jde o třetí podmínku (tj. zda účelem zřízení žalobce je uspokojování potřeb veřejného zájmu), tak i tu soud shledal naplněnou. Ztotožnil se přitom se závěrem žalovaného, že není podstatné, zda byl žalobce v době svého zřizování jednoznačně určen pro uspokojování potřeb veřejného zájmu, nýbrž to, zda potřeby veřejného zájmu v době zadávání zakázky (uzavírání smluv o dílo) fakticky vykonával. Zmíněný závěr je ostatně zcela v souladu s judikaturou Soudního dvora, který ve svém rozsudku ze dne 12. 12. 2002, C-470/99, ve věci *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg, 2) ÖSTÜ-STEITIN Hoch- und Tiefbau GmbH v. Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH* uvedl, že subjekt, který nebyl založen nebo zřízen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, avšak který následně převzal odpovědnost za zajišťování takových potřeb a od té doby je uspokojuje, splňuje podmínku „založení nebo zřízení za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu“ a je tedy veřejným zadavatelem, pokud předpoklad převzetí odpovědnosti za uspokojování těchto potřeb lze objektivně prokázat. V rozsudku ze dne 22. 5. 2003, C-18/01, ve věci *Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivanen Oy a Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa v. Varkauden Taitotalo Oy*, Soudní dvůr zase poukázal na to, že společnost s ručením omezeným, která je vlastněna a řízena regionálními nebo místními orgány, splňuje podmínku uspokojování potřeb veřejného zájmu, jestliže obstarává služby za účelem rozvoje průmyslových nebo obchodních aktivit na území spadajícím do působnosti tohoto regionálního nebo místního orgánu. Soudní dvůr rovněž konstatoval, že skutečnost, že nemovitosti, které jsou stavěny, budou pronajaty jen jednomu podnikateli, nezpochybnuje charakter společnosti jako veřejnoprávního subjektu, neboť existence potřeb veřejného zájmu není poměřována počtem přímých uživatelů činnosti nebo služby.

Nelze tedy přisvědčit žalobci, že je nezbytné, aby účel uspokojování veřejných potřeb byl deklarován již při zřízení právnické osoby. Naopak v souladu se zákonem je názor žalovaného, podle něhož je třeba posuzovat faktickou činnost právnické osoby v rozhodné době.

Pokud tedy žalobce zajišťoval pro příspěvkovou organizaci Stavby Rudoltice, resp. pro obec Rudoltice výstavbu bytových jednotek spolu s příslušnou infrastrukturou, jednalo se podle názoru zdejšího soudu o činnost, kterou lze za potřebu ve veřejném zájmu považovat. Výstavba pro obec a tedy rozvoj obce a zajišťování bydlení pro její občany nepochybně ve veřejném zájmu je. Není přitom podstatné, zda žalobce vykonával v rozhodné době nad rámec této činnosti i činnosti další. V daném případě navíc žalovaný zjistil, že v letech 2005 a 2006 žalobce prováděl většinu prací ve prospěch příspěvkové organizace Stavby Rudoltice, případně přímo pro svého zřizovatele obec Rudoltice, a jednalo se tedy o činnosti směřující k uspokojování potřeb ve veřejném zájmu. Žalobce toto zjištění žalovaného přitom nijak nerozporoval.

Soud tedy uzavírá, že žalobce byl zřízen na základě zákona za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu podle § 2 odst. 1 písm. a) bod 4 ZVZ a byl tak veřejným zadavatelem ve smyslu tohoto ustanovení ZVZ. Při uzavírání předmětných smluv o dílo na stavbu „Obytná zóna Zámeček Rudoltice - výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury“ tedy byl povinen postupovat podle ZVZ a zadat veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 25 odst. 2 ZVZ.

Nic na tom nemění skutečnost, že zadavatelem této veřejné zakázky byla již obec Rudoltice, která ji zadala příspěvkové organizaci Stavby Rudoltice, neboť, jak správně uvádí žalovaný, pokud je zakázka zadána subjektu, který je zadavatelem, musí tento subjekt vybírat své subdodavatele na danou veřejnou zakázku postupem podle ZVZ, tj. v zadávacím řízení. V daném případě tedy byla zadavatelem obec Rudoltice a měla tak povinnost smlouvy na plnění, jež odpovídá definici veřejné zakázky, kontrahovat za podmínek stanovených v ZVZ. Zadavatelem s touto povinností byla též příspěvková organizace Stavby Rudoltice (§ 2 písm. b/ bod 1 ZVZ) a vedle ní rovněž žalobce, neboť v jeho případě byly splněny podmínky stanovené v § 2 odst. 1 písm. a) bod 4 ZVZ.

Žalobce, který jako zadavatel zadával předmět veřejné zakázky k plnění konkrétním dodavatelům a coby protiplnění využíval veřejných prostředků - stal se tak fakticky toliko prostředníkem mezi původním zadavatelem a skutečnými dodavateli, (ve svém stanovisku ze dne 4. 6. 2007 sám uvádí, že veškeré příjmy v souvislosti se stavbou měl od příspěvkové organizace Stavby Rudoltice na základě smlouvy o dílo), tak musel veřejnou zakázku zadávat v rámci procedury podávané ze ZVZ. Je-li totiž žalobce zadavatelem, je povinen podle ZVZ postupovat (§ 2 ZVZ).

V. Závěr

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud neshledal, že by žalovaný pochybil, jestliže dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) ZVZ, neboť uzavřel předmětné smlouvy o dílo na plnění veřejné zakázky, aniž by veřejnou zakázku zadal v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 25 odst. 2 ZVZ. Žalobu jako nedůvodnou tedy soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Ta by příslušela žalovanému, neboť ten měl ve věci plný úspěch. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek podle § 102 a násl. s. ř. s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 16.12.2010

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová